

Spørgsmål til Miljø- og Fødevareministeren

Af Claus Larsen-Jensen, MF (S)

Hvilke initiativer vil Miljø- og Fødevareministeren tage for, at der i Danmark indføres en egentlig regulering af sælbestanden, i lighed med i Sverige og Finland, i Østersøen og andre steder omkring Danmark, hvor stærkt stigende sælbestande truer fiskerierhvervets eksistens?

Begrundelse for spørgsmålet:

Sælbestanden af såvel gråsæl og spættet sæl var for år tilbage stærkt truet i farvandene omkring Danmark, også i Østersøen. Med Bonn-Konventionen og EU's Habitat direktiv og en systematisk beskyttelse af sælbestandene, så de igen kunne vokse, er det med stor succes lykkedes at øge bestandene meget markant.

Men sælbestanden er nu øget så kraftigt, og uden naturlige fjender, at de nu udgør et eksistentiel problem for fiskerierhvervet. Fiskerne har igennem adskillige år forgæves har peget på problemet, og at den eneste reelle løsning er en egentlig regulering af sælbestanden.

Alene i Østersøen skønnes det, at der findes 40.000 sæler, og alle med kendskabet til området, ser, hvordan sæler breder sig stadig mere. Sælerne æder mange gange de kvoter, som fiskerne har ret til at opfiske. Sælerne angriber fiskernes net. Sælerne spreder i stort omfang sælorm og parasitter i fiskene, så fiskene bliver uspiselige. Sælorm og parasitter udgør et større problem end de direkte angreb på fiskene i fiskernes garn. Ved Bornholm er der derfor nu kun små torsk tilbage, for torskene dør, når de bliver ca. 50 cm på grund af parasitter. Fiskere på Bornholm dokumenterer med fotos, hvordan store dele af deres fangster har skader fra sælerne.

Også andre steder omkring Danmark opleves det nu, at stigende sælbestande også truer fiskerierhvervet disse steder. Fiskere rundt i landet melder herom.

Trods dokumentationen for disse problemer, har der hos myndighederne og skiftende regeringer været alt for stor passivitet, og der er ikke gennemført en egentlig regulering af sælbestandene, som er det, der er nødvendigt for at løse problemet.

Der er givet tilladelse til, at fiskerne kan få lov til at skyde sæler som direkte angriber deres garn. Men fiskerne skal have en våbentilladelse. I virkelighedens verden er mange fiskere alene på deres båd. De skal sejle, sætte garn, hive det ind osv., og har ikke frie hænder og tid til at sidde på lur for at skyde en angribende sæl.

Med Jægerforbundet er der indgået en aftale om, at de må foretage denne regulering. Men det fordrer jo, at der er en jæger ombord på skibene, hvad ikke er så enkelt at sikre, når bådene går til havs. Der er givet tilladelse til, at jægerne på Bornholm må regulere, lig med at skyde, op til 40 sæler. Den 28. august 2017 blev det opgjort, at der indtil dato var skudt 0 sæler. Ordningen i sin

nuværende form er værdiløs. Den foregiver, at der gøres noget, men udformningen af retten til regulering medfører, at resultatet i praksis er ingenting.

Herudover har der været eksperimenteret med særlige bure, som fiskerne skulle anvende, for at undgå, at sælerne kan angribe de fangede fisk. Disse fangstbure er klodsede, uhåndterbare, og i praksis en afværgeforanstaltning for at undgå en egentlig regulering af sælbestanden.

Og fokus i initiativerne er forkert. Der skal i stedet fokus på:

1. At sælerne fodermæssigt gør et så stort indhug i de samlede fiskebestande, at de fjerner fangstgrundlaget for de langt mindre andele(kvoter), som fiskerne må fange.
2. At sælerne geografisk i dag har spredt sig så kraftigt i alle kystnære områder, at eksistensgrundlaget for fiskerne er truet.
3. At sælerne spreder sælorm og parasitter, så fiskenes lever ødelægges, og fiskene ikke kan anvendes til menneskeføde.

Der har i Danmark været en diskussion, om man må regulere sælbestanden. I årevis blev det fejlagtigt hævdet, med henvisning til Bonn-Konventionen og EU's Habitat Direktiv, at det var forbudt.

Da jeg var Medlem af Europa-Parlamentet fik jeg bekræftet, at denne påstand ikke er korrekt. Sælbestanden skal selvfølgelig beskyttes, men der er intet til hinder for, at der systematisk kan ske en regulering af sælbestanden. Lige så vel, som man kan regulere bestanden, for at få den til at vokse, kan man sagtens som land også regulere bestanden nedad, når de vokser voldsomt, og skaber ubalance, fordi de ikke har nogen naturlige fjender.

Finland og Sverige, som begge er medlem af EU, og som skal opfylde de samme aftaler og direktiver som Danmark, gennemfører en systematisk regulering af sælbestandene i deres farvande med henholdsvis 800 – 1.000 sæler om året. Derfor vil Danmark, helt lovligt, på tilsvarende vis kunne gennemføre en tilsvarende regulering af sælbestanden i Østersøen og andre steder omkring Danmark.

År er nu gået uden politisk handling. Samtidig kan man se, at tilbagegangen i fiskeriet på Bornholm er markant, og Center for Regional og Turismeforskning har netop beregnet, at fortsætter det som nu, så vil det meste af det bornholmske fiskeri være væk om meget få år.

Sælerne udgør en centralt problem, hvorfor det er vigtigt og nødvendigt med en egentlig regulering af sælbestandene.

(Se nedenstående fotos, der viser konsekvenserne af den manglende regulering af sælbestanden):

Foto af torskelever angrebet af sælorm:

Torsk angrebet af sælorm:

Fangster ødelagt af sælangreb:

